31992L0117

L 62/38 *EUROOPA ÜHENDUSTE TEATAJA* 15.3.1993

NÕUKOGU DIREKTIIV 92/117/EMÜ,

17. detsember 1992,

konkreetsete zoonooside ja konkreetsete zoonootilise toimega mõjurite vastaste kaitsemeetmete kohta loomadel ja loomsetel saadustel toidu kaudu saadavate nakkushaiguste ja mürgistuste vältimiseks

EUROOPA ÜHENDUSTE NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Majandusühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 43,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut, ([1])

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust, ([2])

võttes arvesse majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust ([3])

ning arvestades, et:

elusloomad ja loomsed tooted kuuluvad asutamislepingu II lisas esitatud loetelusse; loomakasvatus ja loomsete toodete turustamine on põllumajandusega tegeleva elanikkonna oluline sissetulekuallikas;

kõnealuse sektori ratsionaalset arengut ja tootlikkuse paranemist on võimalik saavutada, rakendades veterinaarmeetmeid, mille eesmärk on kaitsta ja parandada inimeste ja loomade tervist ühenduses;

asjakohaste meetmetega on vaja ennetada ja vähendada eelkõige inimeste tervist ohustavate zoonooside ilmnemist loomsete saaduste kaudu;

ühendus on juba võtnud meetmeid teatavate zoonootiliste haiguste, eelkõige veiste tuberkuloosi, veiste brutselloosi, lammaste ja kitsede brutselloosi ning marutaudi hävitamiseks; kõnealuste haiguste kohta on soovitatav koguda epidemioloogilist teavet;

kõnealuste meetmete kohaldamine ei tohiks piirata nõukogu 14. juuni 1989. aasta direktiivi 89/397/EMÜ (toiduainete ametliku kontrolli kohta) ([4]) kohaldamist;

ennetusmeetmete prioriteetide hindamiseks on liikmesriikides vaja koguda teavet zoonootiliste haiguste esinemise kohta elanikkonnas, koduloomadel, loomatoidus ja metsloomadel;

komisjon peaks jälgima epidemioloogilise olukorra arengut ning tegema ettepanekuid asjakohaste meetmete kohta;

salmonelloosi olukord õigustab viivitamatute tõrjeabinõude vastuvõtmist teatavate ohustatud loomakasvatusliikide suhtes;

inimeste tervise kaitse põhinõuete ühtlustamine eeldab, et eelnevalt nimetatakse ühenduse kontakt- ja referentlaborid ning rakendatakse tehnilisi ja teaduslikke meetmeid;

teatavate käesolevas direktiivis sätestatud meetmete ühendusepoolse rahastamise üksikasjalikud eeskirjad on sätestatud nõukogu 26. juuni 1990. aasta otsusega 90/424/EMÜ veterinaariaalaste kulutuste kohta; ([5])

tuleks sätestada kord, millega kehtestatakse tihe ja tõhus koostöö liikmesriikide ja komisjoni vahel rakendusmeetmete vastuvõtmiseks,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Käesoleva direktiiviga sätestatakse eeskirjad teabe kogumiseks zoonooside ja zoonootilise toimega mõjurite kohta ning liikmesriikides ja ühenduse tasandil võetavad asjakohased meetmed.

Artikkel 2

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

1) *zoonoos* – mis tahes haigus ja/või infektsioon, mis võib loomulikul teel kanduda loomadelt inimestele;

2) *zoonootilise toimega mõjur* – mis tahes bakter, viirus või parasiit, mis võib põhjustada zoonoosi;

3) *heakskiidetud riiklik labor* – zoonootilise toimega mõjurite tuvastamise eesmärgil ametlike proovide uurimiseks liikmesriigi pädevate asutuste poolt heakskiidetud või tunnustatud labor;

([1]) EÜT C 253, 27.9.1991, lk 2.
([2]) EÜT C 326, 16.2.1991, lk 223.
([3]) EÜT C 79, 30.3.1992, lk 6.
([4]) EÜT L 186, 30.6.1989, lk 23.
([5]) EÜT L 224, 18.8.1990, lk 19. Otsust on muudetud otsusega 91/133/EMÜ (EÜT L 66, 13.3.1991, lk 18).

4) *proov* – proov, mille on võtnud looma omanik või ettevõtte või loomade eest vastutav isik või mis on võetud sellise isiku nimel ning mida uuritakse zoonootilise toimega mõjurite suhtes;

5) *ametlik proov* – pädeva asutuse võetud proov, mida uuritakse zoonootilise toimega mõjurite suhtes. Ametlikul proovil on viide selle liigile, tüübile, kogusele ja proovivõtumeetodile ning andmed looma või loomse toote päritolu kohta; see proov võetakse ette hoiatamata;

6) *pädev asutus* – liikmesriigi keskasutus(ed), kes vastutab/vastutavad inimeste või loomade tervist või muid käesolevast direktiivist tulenevaid veterinaarküsimusi käsitlevate sätete järelevalve eest, või mis tahes muu keskasutuse poolt volitatud asutus.

Artikkel 3

1. Liikmesriigid tagavad, et pädevate asutuste poolt vastavalt käesolevale direktiivile võetud meetmed kooskõlastatakse riiklikul ja kohalikul tasandil, eelkõige seoses epidemioloogiliste uuringutega.

2. Kohaliku tasandi pädevat asutust abistavad heakskiidetud riiklikud laborid.

3. Liikmesriigid määravad I lisa I punktis loetletud zoonooside ja zoonootilise toimega mõjurite jaoks heakskiidetud riiklikud referentlaborid, kus võib zoonootilise toimega mõjureid identifitseerida või nende olemasolu lõplikult kinnitada.

Artikkel 4

1. Liikmesriigid tagavad, et:

a) direktiivide 64/433/EMÜ, ([1]) 71/118/EMÜ ([2]) ja 77/99/EMÜ ([3]) kohaselt heakskiidetud ettevõtete omanikud või haldajad on kohustatud pädeva asutuse täpsustatud miinimumperioodi jooksul säilitama ja kõnealuse asutuse nõudmise korral esitama I lisa I punktis loetletud zoonooside kontrolli tulemused;

b) zoonootilise toimega mõjurite isoleerimine ja identifitseerimine või nende kindlakstegemine muul viisil on labori eest vastutava isiku kohustus või mujal kui laboris toimuva identifitseerimise puhul uuringu eest vastutava isiku kohustus;

c) zoonootilise toimega mõjuri diagnoosimisest ja identifitseerimisest teatatakse pädevale asutusele;

d) pädev asutus kogub teavet zoonootilise toimega mõjurite kohta, mille olemasolu on tõestatud läbiviidud katsete või uuringute käigus, ning I lisa I punktis loetletud zoonooside kliiniliste juhtude kohta inimestel või loomadel;

e) teisi liikmesriike teavitatakse punkti d kohaselt registreeritud kliinilistest juhtudest korrapäraselt otsusega 68/361/EMÜ ([4]) asutatud alalises veterinaarkomitees.

2. Artiklis 16 sätestatud korras võib käesoleva artikli sätteid laiendada I lisa II ja III punktis loetletud zoonoosidele ja zoonootilise toimega mõjuritele.

Artikkel 5

1. Pädev asutus hindab vastavalt artikli 4 lõike 1 punktile d kogutud teavet. Pädev asutus teavitab komisjoni iga aasta 31. märtsiks eelnenud aasta jooksul registreeritud zoonootiliste nakkuste arengust ja allikatest.

2. Lõikega 1 ei välistata, et liikmesriigid teavitavad komisjoni sagedamini või et komisjon nõuab täiendavat teavet, kui olukord seda nõuab. Komisjon hindab liikmesriikide edastatud teavet ja esitab aruande alalisele veterinaarkomiteele enne iga aasta 1. oktoobrit.

3. Komisjon esitab enne 1. jaanuari 1996 nõukogule aruande saadud kogemustest ja teavitamissüsteemi parandamise ettepanekud, mille kohta nõukogu teeb otsuse kvalifitseeritud häälteenamusega.

Artikkel 6

Komisjon jälgib zoonooside olukorra arengut ühenduses, eelkõige artiklite 5 ja 8 kohaselt kogutud teabe alusel, ning:

a) viib läbi konkreetsed uuringud, eelkõige seoses zoonootilise toimega mõjuritest tuleneva ohu hindamise, diagnoosimenetluste ja tõrjeabinõudega, koostöös pädevate riiklike laboritega, artiklis 13 osutatud ühenduse referentlaboritega ja otsusega 81/651/EMÜ ([5]) asutatud veterinaaria teaduskomiteega;

([1]) EÜT 121, 29.7.1964, lk 2012/64. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 91/497/EMÜ (EÜT L 268, 24.9.1991, lk 69).
([2]) EÜT L 55, 8.3.1971, lk 23. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 92/116/EMÜ (EÜT L 62, 15.3.1993, lk 1).
([3]) EÜT L 26, 31.1.1977, lk 85. Direktiivi on ajakohastatud direktiiviga 92/5/EMÜ (EÜT L 57, 2.3.1992, lk 1) ja viimati muudetud direktiiviga 92/45/EMÜ (EÜT L 268, 14.9.1992, lk 35).
([4]) EÜT L 255, 18.10.1968, lk 23.
([5]) EÜT L 233, 19.8.1981, lk 32. Otsust on muudetud otsusega 86/105/EMÜ (EÜT L 93, 8.4.1986, lk 14).

b) kehtestab artiklis 16 sätestatud korras meetodid proovivõtmiseks ja uuringute läbiviimiseks artikli 3 lõigetes 2 ja 3 osutatud riiklikes laborites. Kodulindude salmonelloosi puhul tuleb seda teha enne artiklis 17 sätestatud kuupäeva;

c) kehtestab zoonoosidevastase võitluse meetmete suunised.

Artikkel 7

Komisjoni otsusega 89/153/EMÜ [1] sätestatud põllumajandusloomade liikumise jälgimise süsteeme kohaldatakse seoses käesolevas direktiivis zoonooside ja zoonootilise toimega mõjurite suhtes ettenähtud meetmetega.

Artikkel 8

1. Liikmesriigid esitavad komisjonile enne 1. oktoobrit 1993 käesoleva direktiivi eesmärkide saavutamiseks I lisa I ja II punktis loetletud zoonooside suhtes võetavad riiklikud meetmed, välja arvatud brutselloosi ja tuberkuloosi suhtes ühenduse õigusaktidega juba heakskiidetud kavade kohaselt võetavad meetmed.

Kõnealused meetmed võivad hõlmata I lisa III punktis loetletud zoonooside ja zoonootilise toimega mõjurite avastamiseks võetavaid meetmeid.

Liikmesriigid, millel on riiklikud kavad I lisa II punktis loetletud zoonooside avastamiseks, võivad esimese lõigu kohaselt nõutud teabe raames esitada komisjonile kõnealused kavad.

Liikmesriigid edastavad komisjonile igal aastal trihhinoosi epidemioloogilise olukorra aruande.

Komisjon uurib liikmesriikide edastatud meetmeid ja otsustab, kas need on kooskõlas käesoleva direktiivi eesmärkidega. Komisjon teatab oma järeldustest liikmesriikidele alalises veterinaarkomitees.

2. Kanade salmonelloosi puhul peavad liikmesriigid enne 1. jaanuari 1994 komisjonile edastama II ja III lisas sätestatud kriteeriumide kohaselt koostatud kavad. Kõnealustes kavades tuleb:

a) täpsustada III lisas sätestatud miinimumnõuete järgimiseks kodulindude salmonelloosi suhtes võetud meetmed;

b) võtta arvesse konkreetset olukorda igas liikmesriigis;

c) märkida heakskiidetud riiklike laborite arv, kus kodulindude salmonelloosi uurimine ja identifitseerimine toimub, ning esitada kõnealuste laborite heakskiitmise menetlus.

3. Artiklis 16 sätestatud korras:

— kiidetakse lõikes 2 osutatud ja vajaduse korral muudetud kavad heaks hiljemalt kuus kuud pärast nende esitamist,

— võib varem heakskiidetud kava muuta või täiendada, et võtta arvesse olukorra muutumist asjaomases liikmesriigis või selle mõnes piirkonnas.

Artikkel 9

1. Üksikasjalikud eeskirjad, mis reguleerivad ühenduse rahalist toetust III lisa I jao V punkti kohaselt sätestatud meetmete jaoks seoses tapmise, hävitamise ja ametliku proovivõtmisega ning IV lisas loetletud laborite tegevuse jaoks, nähakse ette vastavalt otsusele 90/424/EMÜ.

III lisas sätestatud meetmete puhul ei tohi otsusega 90/424/EMÜ sätestatud rahalisest toetusest kasu saada aretajad, kes ei vasta käesoleva direktiivi nõuetele.

50 % esimeses lõigus osutatud tapa- ja hävitusmeetmete kohaldamise maksumusest kaetakse eespool nimetatud ühenduse rahalisest toetusest.

2. Otsuse 90/424/EMÜ artiklisse 4 lisatakse lõige 3:

"3. Artikli 3 sätteid, välja arvatud lõike 2 neljas taane ja lõike 5 teine taane, kohaldatakse direktiivis 92/117/EMÜ loetletud zoonoosi ilmnemise korral, kui see ohustab otseselt inimeste tervist. Kõnealune tingimus on täidetud, kui võetakse vastu artikli 3 lõikes 3 sätestatud otsus."

Artikkel 10

1. Alates 1. jaanuarist 1994 rakendavad liikmesriigid III lisa I jaos kodulindude salmonelloosi suhtes ettenähtud miinimummeetmed.

[1] EÜT L 59, 2.3.1989, lk 33.

Liikmesriigid peavad enne 1. jaanuari 1994 kehtestama eeskirjad, milles täpsustatakse meetmeid, mis tuleb võtta, et vältida kodulindude salmonelloosi levimist talumajapidamisse, võttes arvesse direktiivi 90/539/EMÜ II lisas ettenähtud põhimõtteid.

Nõukogu võtab enne 1. jaanuari 1995 ettepaneku põhjal, mille komisjon on teinud veterinaaria teaduskomitee arvamuse ja käesoleva direktiivi rakendamisel saadud kogemuste alusel, kvalifitseeritud häälteenamusega vastu otsuse kodulindude salmonelloosi tõrjeabinõude kohta munakanade karjades.

Võttes arvesse asutamislepingu eeskirju, võivad liikmesriigid selliste meetmete vastuvõtmiseni kohaldada munakanade karjade suhtes riiklikke eeskirju.

2. Nõukogu otsustab komisjoni poolt artiklite 5 ja 6 kohaselt ning artikli 8 lõike 1 kohaselt kogutud teabe alusel koostatud ettepaneku põhjal kvalifitseeritud häälteenamusega, kas muude sama tõsiste zoonooside tõrjeks on vaja erimeetmeid.

Artikkel 11

1. Kui see on vajalik käesoleva direktiivi ühtseks kohaldamiseks, võivad komisjoni eksperdid koostöös liikmesriigi pädevate asutustega teha kohapealseid kontrolle. Selleks võivad eksperdid kindlaks teha, kas liikmesriigid on taganud käesoleva direktiivi järgimise, kontrollides esindava hulga põllumajandusettevõtteid. Komisjon teavitab pädevaid asutusi kontrollide tulemustest.

Asjaomane liikmesriik võtab kõik vajalikud meetmed kontrollide tulemuste arvessevõtmiseks. Kui liikmesriik ei võta kõnealuseid meetmeid, võib pärast seda, kui alaline veterinaarkomitee on olukorda uurinud, otsustada võtta asjakohaseid meetmeid artiklis 16 sätestatud korras.

2. Käesoleva artikli üksikasjalikud rakenduseeskirjad, eelkõige lõike 1 esimeses lõigus osutatud kontrollide sageduse ja meetodi osas, võetakse vastu artiklis 16 ettenähtud korras.

Artikkel 12

Käesoleva direktiivi kohaldamisel järgitakse direktiiviga 90/425/EMÜ ([1]) sätestatud kaitsemeetmeid, mis on seotud siseturu väljakujundamiseks kaubanduses tehtavate veterinaarkontrollidega.

Artikkel 13

IV lisas loetletud ühenduse referentlaborid vastutavad kõnealuses lisas kirjeldatud ülesannete ja kohustuste kohaselt artikli 3 lõikes 3 osutatud riiklike referentlaboritega tehtava koostöö ja nende laborite töö kooskõlastamise eest.

Artikkel 14

1. Kolmanda riigi lisamise eelduseks nende kolmandate riikide või nende riikide osade ühenduse loetellu, millest importimine on tervisekaitse seisukohalt lubatud, või riigi kõnealuses loetelus püsimise eelduseks on, et asjaomane kolmas riik esitab kava, milles on märgitud kõnealuse riigi pakutavad garantiid zoonooside ja zoonootilise toimega mõjurite kontrolli osas.

Kõnealuste garantiide ulatus ei tohi olla väiksem käesoleva direktiiviga sätestatud garantiide ulatusest.

Komisjon kiidab kõnealused kavad heaks artiklis 16 sätestatud korras. Selle korra kohaselt võib lubada käesoleva direktiivi kohaldamisest tulenevatest garantiidest erinevaid garantiisid, tingimusel et need ei ole soodsamad kui kaubanduse suhtes kohaldatavad garantiid.

2. Kui asjaomase kolmanda riigi suhtes ei ole 31. detsembriks 1995 tehtud otsust vastavalt lõikele 1, peatatakse ajutiselt kõnealuse riigi lisamine lõikes 1 osutatud loetellu artiklis 16 sätestatud korras.

3. Ühenduse eksperdid viivad läbi ühenduse eeskirjadega sätestatud kontrolle, et kontrollida, kas kolmandate riikide pädevad asutused järgivad kavade täitmist.

Artikkel 15

Lisasid võib nõukogu muuta või täiendada komisjoni ettepanekul kvalifitseeritud häälteenamusega.

Kõnealuses korras vaadatakse enne 1. jaanuari 1996 eelkõige läbi III lisa.

Artikkel 16

1. Kui tuleb järgida käesolevas artiklis sätestatud korda, suunab eesistuja kas omal algatusel või liikmesriigi nõudmisel asjakohased küsimused viivitamata komiteele.

2. Liikmesriikide hääli komitees arvestatakse vastavalt asutamislepingu artikli 148 lõikes 2 sätestatule. Eesistuja ei hääleta.

([1]) EÜT L 224, 18.8.1990, lk 29. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 91/496/EMÜ (EÜT L 268, 24.9.1991, lk 56).

3. Võetavate meetmete eelnõu esitab komisjoni esindaja. Tähtaja jooksul, mille määrab eesistuja lähtuvalt küsimuse kiireloomulisusest, esitab komitee meetmete kohta oma arvamuse. Arvamus antakse 54 poolthäälega.

4. a) Kui kavandatavad meetmed on komitee arvamusega kooskõlas, võtab komisjon need vastu ja rakendab viivitamata.

b) Kui kavandatavad meetmed ei ole komitee arvamusega kooskõlas või kui komitee ei esita oma arvamust, esitab komisjon võetavate meetmete kohta viivitamata ettepaneku nõukogule. Nõukogu teeb otsuse kvalifitseeritud häälteenamusega.

Kui nõukogu ei ole otsust teinud kolme kuu jooksul alates nõukogu poole pöördumisest, võtab komisjon ettepandud meetmed vastu ja rakendab viivitamata, välja arvatud juhul, kui nõukogu on lihthäälteenamusega olnud kõnealuste meetmete vastu.

Artikkel 17

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi sätete täitmiseks vajalikud õigusnormid enne 1. jaanuari 1994.

Kui liikmesriigid need meetmed vastu võtavad, lisavad nad nendesse meetmetesse või nende meetmete ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastuvõetud siseriiklike põhiliste õigusnormide teksti.

Artikkel 18

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, 17. detsember 1992

Nõukogu nimel

eesistuja

J. GUMMER

I LISA

ARTIKLIS 4 OSUTATUD ZOONOOSIDE LOETELU

I. — Tuberkuloos, mida põhjustab *Mycobacterium bovis*
— Brutselloos ja selle mõjurid
— Salmonelloos ja selle mõjurid
— Trihhinoos.

II. — Kampülobakterioos
— Ehhinokokoos
— Listerioos
— Marutaud
— Toksoplasmoos
— Jersinioos
— Muud zoonoosid ja nende mõjurid.

III. Kõik muud ühenduses ilmnemata zoonoosid ja nende mõjurid.

II LISA

LINNUKARJADES ESINEVA KODULINDUDE SALMONELLOOSI SEIREKAVADE KOOSTAMISE KRITEERIUMID

I. Kavades tuleb märkida:
- — võetavate proovide arv ja tüüp,
- — võetavate ametlike proovide arv ja tüüp,
- — proovivõtumeetodid,
- — proovide uurimise ja zoonootilise toimega mõjurite identifitseerimise meetodid.

II. Proovivõtumeetodite kehtestamisel tuleb kavade puhul arvesse võtta järgmisi kriteeriume:

a) ühe või mitme zoonoosi levikut soodustada võivad tegurid;

b) kõnealuse zoonoosi eelnev esinemine riigis või piirkonnas kodu- või metsloomadel;

c) asjaomane loomapopulatsioon, eelkõige:
- — kogupopulatsioon,
- — populatsioonirühma homogeensus,
- — loomade vanus,
- — kasvatusviis;

d) põllumajandusettevõtete keskkond, eelkõige:
- — piirkondlikud erinevused,
- — karjade tihedus,
- — kokkupuuted linnapiirkondadega,
- — kokkupuuted piirkondadega, kus elavad metsloomad;

e) põllumajandustootmise süsteemid, sealhulgas:
- — intensiivpõllumajandusüksused,
- — ekstensiivpõllumajandusüksused,
- — loomakasvatussüsteemid, eelkõige söötmissüsteemid ja loomade tervishoiu meetmed;

f) probleemid, mis võivad tekkida, arvestades zoonooside eelnevat teadaolevat esinemist ja muud teavet;

g) nõutav kaitstuse aste, arvestades kõnealuse zoonoosi iseloomu ja raskust.

III LISA

KODULINDUDE SALMONELLOOSI KONTROLL

I jagu

SEIRE JA TÕRJE – KODULINDUDE SALMONELLOOSI ESINEMINE ARETUSKARJADES

I. **Aretuskarjad**

Aretuskari koosneb vähemalt 250 linnust (*Gallus gallus*), keda peetakse või kasvatatakse ühes põllumajandusettevõttes haudemunade tootmiseks.

II. **Kodulindude salmonelloosi seire aretuskarjades**

Haudejaama või aretuskarja omanik või selle eest vastutav isik peab omal kulul laskma võtta proovid kodulindude salmonelloosi avastamise analüüsiks heakskiidetud riiklikus laboris või pädeva asutuse poolt tunnustatud laboris, pidades kinni allpool märgitud minimaalsetest valimimahtudest.

A. *Tootmiskarjad*

1. Aretamiseesmärgil kasvatatavate lindude puhul tuleb proovid võtta vähemalt ühe päeva vanustelt tibudelt, nelja nädala vanustelt lindudelt ja kaks nädalat enne noorkanade munema hakkamist.

2. Võetavad proovid peavad olema võetud:

a) ühepäevaste tibude puhul nende kastide põhjamaterjalist, milles tibud põllumajandusettevõttesse toodi, ning saabumisel surnud olnud tibude korjustest ning

b) neljanädalastelt noorkanadelt või kaks nädalat enne munemisperioodi noorkanadelt võetud proovide puhul väljaheite liitproovid, mis koosnevad värske väljaheite üksikproovidest massiga vähemalt 1 g, mis on võetud juhuslikult mitmest kohast hoones, kus linde peetakse, või kui lindudel on põllumajandusettevõttes ligipääs mitmesse hoonesse, igast hoonerühmast, kus linde peetakse;

c) nende kohtade arv, kust väljaheite üksikproovid liitproovi jaoks võetakse, on järgmine:

Hoones peetavate lindude arv	Põllumajandusettevõttes asuvast hoonest või hoonete rühmast võetavate väljaheiteproovide arv
1–24	(lindude arvuga võrdne arv, maksimaalselt 20)
25–29	20
30–39	25
40–49	30
50–59	35
60–89	40
90–199	50
200–499	55
500 või rohkem	60

B. *Täiskasvanud aretuskarjad*

1. Täiskasvanud aretuskarjadelt tuleb munemisperioodil võtta proovid vähemalt iga kahe nädala tagant.

2. Aretuskarjadelt, kelle munad hautakse haudejaamas inkubaatorite koguvõimsusega alla 1 000 muna, tuleb proovid võtta põllumajandusettevõttes ja proov peab olema väljaheite liitproov, mis koosneb üksikutest vastavalt A osa punkti 2 alapunktile b võetud väljaheiteproovidest massiga vähemalt 1 g.

3. Aretuskarjadelt, kelle munad hautakse haudejaamas inkubaatorite koguvõimsusega vähemalt 1 000 muna, tuleb proovid võtta haudejaamas ja võetav proov peab olema:

a) mekooniumi liitproov 250 tibult, kes on koorunud munadest, mis on igast aretuskarjast haudejaama saadetud, või

b) proov igast aretuskarjast haudejaama saadetud munade koores surnud või munadest koorunud 50 tibu korjusest.

4. Need proovid tuleb samuti võtta alla 250 linnust koosnevatest aretuskarjadest, kelle munad hautakse välja haudejaamades inkubaatorite koguvõimsusega vähemalt 1 000 muna.

5. Iga kaheksa nädala tagant tuleb punktis B sätestatud proovide asemel võtta ametlikud proovid vastavalt punktile 4.

C. *Proovide uurimine kodulindude salmonelloosi suhtes*

Eri hoonetes kogutud proovidest võib analüüside tegemiseks kokku panna liitproovi.

Pärast konsulteerimist veterinaaria teaduskomiteega tehakse analüüsid ja testid kodulindude salmonelloosi suhtes käesoleva direktiivi artiklis 16 sätestatud korras tunnustatud meetodite abil, või kuni meetodi tunnustamiseni proovitud ja katsetatud riiklike meetodite abil, mis pakuvad otsusega 89/610/EMÜ [1] ettenähtud garantiisid.

III. **Tulemuste teatamine**

Kui II punkti kohaselt läbiviidud seire käigus avastatakse aretuskarjas *Salmonella enteritidis* või *Salmonella typhimurium*, peab uuringud teinud labori eest vastutav isik, uuringud teinud isik või karja omanik teavitama tulemustest pädevat asutust.

IV. **Seire tulemusena positiivseks tunnistatud karjade uurimine**

Kui *Salmonella enteritidis*'e või *Salmonella typhimurium*'i leidmisest III punkti kohaselt teavitatakse, võetakse asjaomaselt karjalt esialgsete tulemuste kinnitamiseks ametlikud proovid. Põllumajandusettevõtte igast linnumajast tuleb võtta lindude juhuslik valim, mille suurus valitakse vastavalt II punkti A osa punkti 2 alapunktis c esitatud tabelile. Uurimiseks rühmitatakse igast hoonest pärit linnud viiekaupa ning rühma igalt linnult võetud maksa-, munasarja- ja sooleproove tuleb uurida kodulindude salmonelloosi suhtes, kasutades käesoleva direktiivi artiklis 16 sätestatud korras tunnustatud analüüse ja teste või kuni kõnealuse tunnustamiseni proovitud ja katsetatud riiklikke meetodeid.

V. **Tõestatud nakkuse korral karjade suhtes võetavad meetmed**

Meetmete puhul tuleb kinni pidada järgmistest miinimumstandarditest:

1) Kui IV punkti kohaselt läbiviidud uurimise käigus on hoones elavatel lindudel tõestatud *Salmonella enteritidis* või *Salmonella typhimurium*, tuleb võtta järgmised meetmed:

a) asjaomasest hoonest ei tohi välja viia ühtegi lindu, välja arvatud juhul, kui pädev asutus on andnud loa tapmiseks ja hävitamiseks järelevalve all või tapmiseks pädeva asutuse määratud tapamajas alapunkti c kohaselt;

b) kõnealuses hoones elanud lindude munetud haudumata munad tuleb kohapeal hävitada või pärast asjakohast märgistamist viia järelevalve all tunnustatud munatöötlemisettevõttesse kuumtöötlemiseks direktiivi 89/437/EMÜ [2] nõuete kohaselt;

[1] EÜT L 351, 2.12.1989, lk 34.
[2] EÜT L 212, 22.7.1989, lk 87. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 91/684/EMÜ (EÜT L 376, 31.12.1991, lk 38).

c) kõik hoones elanud linnud tuleb tappa vastavalt direktiivi 71/118/EMÜ I lisa VI peatüki punkti 31 alapunktile c ja teavitada tapmisotsusest tapamaja ametlikku veterinaararsti vastavalt kõnealuse direktiivi I lisa VI peatüki punkti 25 alapunktile a, või tappa ja hävitada, et minimeerida salmonelloosi leviku ohtu.

2) Pärast seda, kui *Salmonella enteritidis*'e või *Salmonella typhimurium*'iga nakatunud karja eluhoone on lindudest tühjaks tehtud, tuleb hoone hoolikalt puhastada ja desinfitseerida, muuhulgas sõnnik või allapanu ohutult kõrvaldada kohaliku veterinaarasutuse sätestatud korras. Hoonesse toodavad uued tibud peavad vastama II punkti A osa punkti 1 nõuetele.

3) Kui haudemunad karjadest, kus *Salmonella enteritidis*'e või *Salmonella typhimurium*'i olemasolu on tõestatud, on ikka veel haudejaamas, tuleb munad hävitada või käsitada neid kõrge riskiteguriga materjalina vastavalt direktiivile 90/667/EMÜ ([1]).

VI. Artiklis 16 sätestatud korras ja pärast arvamuse saamist veterinaaria teaduskomiteelt enne 1. oktoobrit 1993:

a) võib tunnustada põllumajandusettevõtte seroloogilisel kontrollil põhinevaid seiresüsteeme, kui need pakuvad garantiisid, mis on samaväärsed II punkti A osa punktis 1, B osa punktides 3 ja 4 ning C osas sätestatud kontrollisüsteemiga haudejaamas;

b) võib aretuskarjade puhul tunnustada V punkti alapunktis c sätestatud sundtapmise alternatiivlahendusi, näiteks antibiootikumiravi;

c) võib kehtestada erieeskirjad väärtusliku geneetilise materjali kaitsmiseks.

Käesolevas peatükis sätestatud kontrollid võib artiklis 16 sätestatud korras üle vaadata, võttes arvesse teaduse edusamme.

II jagu

KODULINDUDE SALMONELLOOSI KONTROLL LINDUDE SEGASÖÖDA VIIMASEL TOOTMISETAPIL

Ametlike proovide võtmise korral põllumajandusettevõttes või õigustatud kahtlustuse korral võib proove võtta lindude söötmiseks kasutatavast segasöödast.

Kui proov on kodulindude salmonelloosi suhtes positiivne, viib pädev asutus läbi uurimise, et:

a) identifitseerida saasteallikas, eelkõige ametlike proovide võtmise teel eri tootmisetappides;

b) uurida loomsete jäätmete kõrvaldamist ja ümbertöötlemist käsitlevate, eelkõige direktiiviga 90/667/EMÜ sätestatud eeskirjade ja kontrollide kohaldamist;

c) kehtestada heade tootmistavade menetlused ja tagada tunnustatud menetluste järgimine.

([1]) Nõukogu 27. novembri 1990. aasta direktiiv 90/667/EMÜ, millega kehtestatakse veterinaareeskirjad loomsete jäätmete kõrvaldamise, ümbertöötamise ja turuleviimise kohta ning haigustekitajate vältimise kohta loomset päritolu või kalast valmistatud loomasöötades ning muudetakse direktiivi 90/425/EMÜ (EÜT L 363, 27.12.1990, lk 51).

IV LISA

I PEATÜKK

ÜHENDUSE TUGILABORITE LOETELU ZOONOOSIDE PUHUL [a]

I. Zoonooside epidemioloogia

Institut für Veterinärmedizin
(Robert von Ostertag-Institut)

Postfach 33 00 13
Thielallee 88/92
D-1000 Berlin (Saksamaa Liitvabariik)

II. Kodulindude salmonelloos

Rijksinstituut voor de Volksgezondheid
PO Box 1
NL-3720 BA Bilthoven (Madalmaad)

II PEATÜKK

ÜHENDUSE TUGILABORI KOHUSTUSED JA ÜLESANDED

1. I peatükis loetletud ühenduse tugilaborite ülesandeks on:
   - — riiklike referentlaborite varustamine analüüsimeetodite ja võrdluskatsete üksikasjadega,
   - — kooskõlastada esimeses lõikes osutatud meetodite kasutamist riiklikes referentlaborites, eelkõige võrdluskatsete korraldamise teel,
   - — uusi analüüsimeetodeid käsitlevate teadusuuringute kooskõlastamine ja riiklike referentlaborite eelnev sellekohane teavitamine,
   - — esma- ja täiendkoolituskursuste läbiviimine riiklike referentlaborite töötajatele,
   - — teadusliku ja tehnilise abi osutamine komisjonile, eelkõige liikmesriikide vahelistes analüüsitulemusi käsitlevates vaidlusküsimustes.
2. Ühenduse tugilaborid tagavad, et neis on täidetud järgmised töötingimused:
   - — labori töötajad peavad olema sobiva kvalifikatsiooniga ja zoonooside avastamisel kasutatavate meetodite alal piisava väljaõppega,
   - — laboril peavad olema punktis 1 sätestatud ülesannete täitmiseks vajalikud seadmed ja ained,
   - — laboril peab olema asjakohane halduse infrastruktuur,
   - — laborid peavad tagama, et nende töötajad järgivad teatavate küsimuste, tulemuste või teabe konfidentsiaalsuse põhimõtet,
   - — labori töötajatel peavad olema piisavad teadmised rahvusvahelistest standarditest ja tavadest.

[a] Võtmata arvesse brutselloosi, tuberkuloosi ja marutaudi referentlaboreid.